

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/302/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111222564
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111222564.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, Česká republika, IČO: 25 117 483, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Údernicka 5, Bratislava, proti odporcovi J. B., bytom XX. H. 11XX/XX, K., toho času ÚVV a ÚVTOS Ilava za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 1.191,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 11C 216/2011-38 zo dňa 22. mája 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 Eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 eur, k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1,2 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 64,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 165,70 Eur. Uplatnil si i trovy odvolacieho konania 46,01 Eur. Uviedol, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, a preto mu súd mal priznať náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť v dôsledku vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Zdôraznil, že ak by združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, znamenalo by to nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzoval z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, pretože každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo i právne menej zložitej veci, bol zastúpený advokátom. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka je v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ a nekorešponduje s novelizovaným znením § 137 O.s.p.. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta aj náhradu trov konania. Svoje tvrdenia podporil i odkazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o

prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka- združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 46,- Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnom konaní. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný, a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Vo zvyšku uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože konanie bolo zastavené. Odvolací súd sa s týmto právnym posúdením súdom prvého stupňa nestotožňuje.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 1 191,16 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 1 037,51 Eur od 03.06.2008 do zaplata a náhrady trov konania. Na pojednávaní súdu dňa 22.05.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a

navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania. Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má pritom právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 165,70 Eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyni domáhal zaplata 1 191,16 eur s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 1 037,51 Eur od 03.06.2008 do zaplata a náhrady trov konania, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 61,41 Eur. Právny zástupca vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k návrhu dňa 17.02.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 122,82 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 Eur x 2 úkony, t.j. spolu vo výške 15,26 Eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 138,08 Eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 27,62 Eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu 165,70 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 165,70 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na 1 - icu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie odvolania dňa 02.08.2012, režijný paušál 7,63 Eur a 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,19 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.